

Uttalande av Koloniträdgårdsförbundets kongress i Stockholm den 23 augusti 2009

Koloniträdgården – en trädgård för alla. Ett ansvar att ta på allvar!

Koloniträdgårdar bidrar till klimatsmart livsmedelsförsörjning, biologisk mångfald, social gemenskap, hälsa och välbefinnande. Utan odlingsmöjligheter kan städerna inte bli hållbara. Om kommunerna inte tar detta på allvar kräver vi åtgärder på nationell nivå.

Koloniträdgårdar är så viktiga inslag i den långsiktigt hållbara staden att det krävs åtgärder på nationell nivå för att få fram fler koloniområden och bevara de som redan finns. Ett viktigt motiv till detta är klimatfrågan, som ju inte enbart är en kommunal angelägenhet. Om utsläppet av växthusgaser ska minska måste vi också få bukt med energislöseriet i livsmedelssektorn. Ett sätt att minska detta är att öka andelen husbehovsodlade trädgårdsprodukter i födan. Vi kan inte enbart räkna med att kommunerna tar ansvar för att det blir möjligt.

Koloniområdena kan få stor betydelse för en mer klimatsmart livsmedelsförsörjning. De är också viktiga för stadsmiljön, för den biologiska mångfalden och för befolkningens hälsa och välbefinnande. Men trots att allmänhetens intresse för trädgårdsodling ökar för varje år anläggs det färre nya koloniområden nu än tidigare. Istället har det blivit vanligare att befintliga koloniområden hotas av planer på annan markanvändning. Våra städer byggs allt tätare, i det goda syftet att göra dem långsiktigt hållbara. Men resultatet kan bli det motsatta, om man för alltid gör det omöjligt att odla i staden. Det kan vi inte acceptera.

Regering och riksdag får inte vara passiva i dessa frågor! Vi kan beskriva en rad olika åtgärder som berörda myndigheter omgående borde få i uppdrag att vidta för att främja tillkomsten av nya koloniområden och skapa bättre förutsättningar för information, rådgivning och utvecklingsarbete.

Man ska ha råd att vara kolonist även om man inte är högavlönad. Kommunerna måste ha detta som utgångspunkt när mark upplåts för koloniträdgårdsverksamhet. Det gäller att värna om verksamhetens sociala karaktär och inte se till kortsiktig ekonomisk avkastning. Göteborgs stad är ett föredöme när man där – i total politisk enighet – beslutat anlägga flera nya koloniområden för att göteborgarna ska ha råd att tillbringa fritiden i sin egen stad. Stockholms stad, som länge har varit en förebild med sitt unika hembudsförfarande med priskontroll, verkar ha insett att ett helhjärtat engagemang av kolonisterna förutsätter långsiktig markupplåtelse. Staden föreslår nu 25-åriga arrendekontrakt. Detta är sådana steg i rätt riktning som vi vill se i alla landets kommuner!